

Elke week een potje golf met lotgenoten

De typische golfvraag ‘wat is je handicap?’ kan woensdagmiddag op de *driving range* van De Goese Golf op twee manieren begrepen worden. Aan slag: mensen die aan het revalideren zijn of kampen met beperkende aandoeningen.

Mario Wisse

Goes

Tonny Koeman uit Wolphaartsdijk slaat met één arm af omdat het haar vanwege haar Parkinson niet lukt om de golfclub met twee handen vast te houden. Tien meter verderop slaat Marty Heijboer het gele balletje richting het weidse groen. Met zijn vol getatoeëerde armen is de Kamperlander niet meteen het type dat je verwacht op de golfbaan, maar hij sjouwt hier minstens twee keer per week met een golftas rond. „Heerlijk. Je bent samen met elkaar lekker buiten bezig”, zegt hij. „En nog met lotgenoten ook”, vult Koeman aan.

Want het groepje dat hier de swing aan het bijspijlen is, golft niet alleen maar voor het plezier of voor het spelletje. Ze doen mee aan Focus op Golf, een initiatief van enkele enthousiaste Zeeuwse golfers, gestart in 2018, dat zich richt op mensen die bijvoorbeeld aan het revalideren zijn na een beroerte of kampen met MS, Parkinson of niet aangeboren hersenletsel. Met dat laatstgenoemde heeft Heijboer te maken. In 2008 viel hij tijdens zijn werk in de Vlissingse haven van een stapel buizen en kwam op zijn hoofd terecht. „Mijn cognitieve functies zijn aangetast. Daardoor kan ik me slecht concentreren en heb ik soms een kort lontje. De rest van de groep weet dat, en dat is fijn.”

Golf-fysiotherapeut Victor Clarijs begeleidt het project Focus op Golf samen met een groepje andere vrijwilligers. Clarijs is blij dat de revalidanten en golfers met een chronische aandoening hun clubs na twee jaar corona weer tevorschijn mogen halen. „Tijdens het golfen ben je spelenderwijs met het bewegingsapparaat bezig. Dat voelt heel anders dan bijvoorbeeld naar een revalidatiecentrum gaan. Het mentale en sociale verhaal is trouwens minstens zo belangrijk als het fysieke; door elke week samen een potje te golfen, voelen de deelnemers zich weer onderdeel van de maatschappij.”

Nu alleen nog even van de daken schreeuwen dat golfen gezond is voor deze doelgroep, want dat mag best meer bekendheid krijgen, vinden de hier aanwezige vrijwilligers. Komende zaterdag is er op De Goese Golf voor het eerst sinds 2018 weer een clinic voor de mensen die minder makkelijk bewegen. Volgende maand volgt er een op golfbaan De Zeeuwse in Middelburg. „Voor de duidelijk-

▲ Tonny Koeman heeft leren slaan met één arm, instructeur en golf-fysiotherapeut Victor Clarijs kijkt toe. FOTO JOHAN VAN DER HEIJDEN

heid: je hoeft helemaal nog niet te kunnen golfen om mee te doen. Er is ook een golfcoach bij”, verzekert manager Louise van ‘t Hof van De Zeeuwse. „Precies, mensen denken vaak dat ze een soort Tiger Woods moeten zijn om mee te kunnen doen”, zegt Clarijs.

Mobiele buggy

Als het aan Clarijs ligt, verschijnt er in de - liefst nabije - toekomst ook een zogenoemde paragolf op het terrein van De Goese Golf. Dat is een mobiele buggy die de golfer tot sta-hoogte kan brengen. „Staan en blijven bewegen zijn zó belangrijk. Met een paragolf kunnen mensen met een lage dwarslaesie of een andere lichamelijke beper-

king waardoor ze niet zelfstandig kunnen staan ook een potje golfen. Maar zo’n ding kost 20.000 euro.”

Ondertussen zwiept Koeman het balletje voor de zoveelste keer met één arm het kort gemaaid gras op. In de verte zijn een 50-meterbord, een 100-meterbord tot aan een 250 meter-bord te zien. Heijboer laat weten dat hij over de honderd meter slaat, mits hij de juiste club gebruikt. „Hoe ver sla jij nou gemiddeld Tonny”, roept hij naar zijn golfmaatje. „Tussen de 50 en 100 meter”, roept ze terug. „Als ik een hele goede dag heb.” Lachend maakt ze zich op voor een nieuwe poging om haar swing te verbeteren.